

РЕШЕНИЕ

№ 6040

гр. София, 16.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 20.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **5885** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по подаден протест от прокурор при Софийска градска прокуратура срещу Решение № 000030-4982 от 28. 04. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/ - закрыта и Решение № 000030-11772/19.10.2017г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/- закрыта.С Решение № 000030-4982 от 28. 04. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/ - закрыта се издава лиценз на „Еврофутбол“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] , р-н „Л.“ , [улица], ЕИК[ЕИК] , представлявано от Б. С. Н., Н. К. Арсенопулос и Е. С. М. за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 10 /десет/ години и се утвърждават представените от „Еврофутбол“ ООД игрални условия и правила за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, правила за организация на работата и финансов контрол на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, технически и функционални изисквания към системите за контрол върху игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и правила за пунктовете за залагания и за централните пунктове за залагания върху игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета . С Решение № 000030-11772/19.10.2017г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/- закрыта са утвърдени игрални условия и правила за организиране на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

В протеста се сочат подробни аргументи за нищожност на решението в оспорената част, като се твърди, че ДКХ не е разполагала с компетентност да се произнася, респективно да утвърждава задължителните игрални условия и правила за провеждане на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, организирана от „Еврофутбол“ООД и не е разполагала с правомощие да определя размера и основата на дължимата от организатора хазартна игра.

Изтъква се и явно противоречие на Правилата с нормата на чл. 60, ал. 4 от ЗХ. Твърди се, че в утвърдените правила в пълно противоречие с разпоредбата на чл.60,ал.4 от ЗХ , са разработени не алтернативно , а кумулативно и двата предвидени като алтернативни начина на определяне на печалбите при играта.

Прокурорът твърди, че с утвърдените Правила се заобикаля приложимото законодателство и се изключва възможността те да съответстват на законовите и подзаконовите норми в областта на счетоводното регулиране на хазартните дейности. Поради това се иска обявяването на нищожността на Решение № 000030-4982 от 28. 04. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/ - закрыта и Решение № 000030-11772/19.10.2017г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/- закрыта.

В съдебното заседание се явява прокурор от СГП, който поддържа протеста и моли същият да бъде уважен.

Ответникът – изпълнителният директор на НАП, се представява от гл.юк.Д. . Той пледира за уважаване на вношения от СГП протест и излага аргументи за наличието на основанията по чл.146 , т.1 и т.4 от АПК – липса на компетентност и противоречие с материално правни разпоредби . В писмени бележки излага подробни аргументи за основателност на подадения протест в насока липса на компетентност на органа и противоречие на одобрените с материално правните разпоредби на Решение № 000030-4982 от 28. 04. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/ - закрыта и Решение № 000030-11772/19.10.2017г. на Държавната комисия по хазарта /ДКХ/- закрыта.

Заинтересованата страна „Еврофутбол“ ООД чрез своите процесуални представители адв. Б. и адв. С. изразяват становище за неоснователност на протеста и молят за неговото отхвърляне. В становището си акцентират на практиката на съдилищата относно компетентността на ДКХ да одобрява оспорените Правила и правото ѝ да определи по кой от двата възможни начина следва да бъде определен размерът на дължимата държавна такса за поддържане и лиценз чрез утвърждаване на правилата за провеждане на съответната хазартна игра. В представените писмени бележки сочат, че единствено закрытата ДКХ е компетентния орган , който може да постанови по кой от двата възможни начина следва да бъде определен размерът на дължимата държавна такса за поддържане на лиценз и това става чрез Общите задължителни условия и с акта , с който тя утвърждава правилата за провеждане на съответната хазартна игра по смисъла на чл.41 , ал.5 от Закона за хазарта.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

На 29.03.2017г. с вх.0000030 – 3474 е подадено писмено искане от „Еврофутбол“ ООД за издаване на лиценз на „Еврофутбол“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] , р-н „Л.“ , [улица], ЕИК[ЕИК] , представлявано от Б. С. Н., Н. К. Арсенопулос и Е. С. М. за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 10 /десет/

години и се утвърждават представените от „Еврофутбол“ ООД игрални условия и правила за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, правила за организация на работата и финансов контрол на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, технически и функционални изисквания към системите за контрол върху игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и правила за пунктовете за залагания и за централните пунктове за залагания върху игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета .

Искането е разгледано на заседание на ДКХ, проведено на 28. 04. 2017 г. Представени са необходимите документи за издаване на лицензи по Закона за хазарта.

С Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г., предмет на разглеждане в настоящото производство, Държавната комисия по хазарта на основание чл.25 , ал.1 вр.чл. 22, ал.1 т.1 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ е издала лиценз на „Еврофутбол“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] , р-н „Л.“ , [улица], ЕИК[ЕИК] , представлявано от Б. С. Н., Н. К. Арсенопулос и Е. С. М. за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 10 /десет/ години и е утвърдила представените от „Еврофутбол“ ООД игрални условия и правила за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, правила за организация на работата и финансов контрол на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, технически и функционални изисквания към системите за контрол върху игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и правила за пунктовете за залагания и за централните пунктове за залагания върху игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета .

На 29. 09. 2017 г. с вх. № 000030- 11156 е подадено писмено искане от „Еврофутбол“ ООД за утвърждаване на Игрални условия и правила за организиране на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

Искането е разгледано на заседание на ДКХ, проведено на 19. 10. 2017 г.

Представени са необходимите документи за издаване на лицензи по Закона за хазарта.

С Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г., предмет на разглеждане в настоящото производство, Държавната комисия по хазарта на основание чл.25 , ал.1 вр.чл. 22, ал.1 т.11 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ е утвърдила игрални условия и правила за организиране на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е издала лиценз на „Еврофутбол“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] , р-н „Л.“ , [улица], ЕИК[ЕИК] , представлявано от Б. С. Н., Н. К. Арсенопулос и Е. С. М. за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 10 /десет/ години и е утвърдила представените от „Еврофутбол“ ООД игрални условия и правила за

организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, правила за организация на работата и финансов контрол на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, технически и функционални изисквания към системите за контрол върху игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и правила за пунктовете за залагания и за централните пунктове за залагания върху игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като създава права и задължения на организатора на съответната хазартна игра - създава му правото и задължението да организира, провежда и отчита съответната хазартна игра по точно определен начин.

Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта, с което е утвърдила игрални условия и правила за организиране на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета също е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 АПК, тъй като създава права и задължения на организатора на съответната хазартна игра - създава му правото и задължението да организира, провежда и отчита съответната хазартна игра по точно определен начин.

Правото на участие на прокурора в административния процес е регламентирано в чл. 16, ал. 1, т. 1 и т. 3 от АПК във вр. с чл. 127, ал. 5 от Конституцията на РБ. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 от АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове. Т. действие представлява и подаването на протест пред съответния административен съд за отмяна, съответно - за обявяване нищожността на даден административен акт. В този случай не се изисква обосноваване на важен държавен или обществен интерес. Съществуването в правния мир на незаконосъобразен, а в още по-голяма степен - на нищожен административен акт, каквото е и заявеното в настоящото дело, не е в интерес нито на държавата, нито на обществото. В този смисъл е т. 1 от Тълкувателно решение № 4 от 16. 07. 2009 г. по тълк. д. № 2/2009 г. на ВАС.

Поради това подаденият протест е процесуално допустим за разглеждане , но неоснователен.

Предмет на настоящото дело е твърдяната нищожност на Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. и Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. и двете на Държавната комисия по хазарта - закрыта, поради което съдът ще изследва само и единствено обстоятелствата, свързани със законосъобразността, респективно нищожността на процесния акт, като провери дали посочените в протеста пороци на оспорения акт са толкова тежки, че да обусловят неговата нищожност.

Според правната доктрина незаконосъобразността има две проявни форми - нищожност и унищожаемост. Нищожността се отнася до валидността на административното волеизявление. При нищожните актове допуснатата незаконосъобразност е свързана с липса на правообразуващ елемент. Поради изначалното наличие на такъв сериозен недостатък, водещ до недействителност на волята на органа, се приема, че нищожният акт никога не е съществувал в правната действителност. В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответния акт е нищожен и в кой случаи е унищожаем. Подходът при разграничаването им е

конкретен за всеки отделен случай в зависимост от допуснатото нарушение. Съгласно безпротиворечивата константна съдебна практика, липсата на компетентност на органа при издаване на акта и неспазването на предписаната от закона форма, винаги сочат на нищожност на акта, докато нарушението на административно-производствените правила и материалния закон, както и неспазването на целта на закона, следва да се преценяват във всеки конкретен случай, относно това по какъв начин се отразяват на волеизявлението на административния орган. Прието е, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки, непоправими недостатъци, се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третираат от правото като несъществуващи, поради което не пораждаат правни последици. Основанията за прогласяване на нищожност на административните актове са: липса на компетентност; липса на форма; пълна липса на правно основание; невъзможен предмет; несъществуващ адресат и др.

Нищожността е форма на незаконосъобразност на административния акт. В зависимост от степента на допуснатия от административния орган порок, актът се преценява или като нищожен, или като незаконосъобразен и в първия случай се обявява неговата нищожност, а в другия-административният акт се отменя като незаконосъобразен, на някое от основанията, посочени в чл. 146 АПК. Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, теорията и съдебната практика са възприели критерия, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени-т. е. порокът трябва да е толкова тежък, че да прави невъзможно и недопустимо оставането на административния акт в правната действителност. Нищожен е само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че актът изначално, от момента на издаването му не поражда правните последици, към които е насочен и за да не създава правна привидност, че съществува, при констатиране на основание за нищожност, съдът следва да го отстранява от правния мир чрез прогласяване неговата нищожност. Съобразно това и с оглед на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила критерии, кога един порок води до нищожност и кога същия води до унищожаемост:

Всяка некомпетентност винаги е основание за нищожност на акта;

Съществените нарушения на административно производствените правила са основания за нищожност също само, ако са толкова сериозни, че нарушението е довело до липса на волеизявление(например-поради липсва на кворум) Според правната теория нарушението на административно производствените правила е съществено, когато е повлияло или е могло да повлия върху съдържанието на акта; когато, ако не беше допуснато, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред административния орган въпрос.

Нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора т. е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материално правна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на посоченото основание. Т. е. нищожност на административния акт при

наличие на материална незаконосъобразност е налице, когато напълно липсват материалноправните предпоставки, визирани в хипотезата на приложимата материално правна норма; когато актът е лишен изцяло от законово основание; когато акт със същото съдържание не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Тоест, административния акт е нищожен поради противоречие с материалния закон тогава, когато разпоредените правни последици са противоположни или съществено различаващи се от предвидените в правната норма така, че се явяват нетърпими от гледна точка на правния ред. Само при описаните случаи порокът материална незаконосъобразност води до нищожност на административния акт, а във всички останали до неговата унищожаемост; Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило и само, ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв акт, посоченият порок води до нищожност.

С оглед на това и предвид искането, с което е сезиран, съдът намира, че предметът на настоящото производство се свежда до проверка на компетентността на органа, издал оспорения акт, спазването на установената писмена форма, спазването на правилата при издаването му, които биха повлияли на самото волеизявление, и спазването най-общо на материалния закон.

В конкретния случай не е налице липса на компетентност на издателя на акта.

Съгласно действащата към момента на издаване на двете решения разпоредба на чл. 22. (1) Държавната комисия по хазарта : т.1. издава, отказва да издаде, предсрочно прекратява и отнема лицензи за организиране на хазартни игри на и от лицата, които имат право да ги организират в отделни обекти; т.11 „утвърждава представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 – 7.“

Съгласно т. 4 – т. 7 от чл. 22 на ЗХ /приложими към процесния период/, ДКХ приема общи задължителни игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които издава лицензи; приема общи задължителни изисквания за игралните зали, игралните казина, централния пункт и пунктовете за приемане на залози по отношение на вида на помещенията или сградата, минималната площ, разпределението на помещенията и необходимото техническо оборудване за контрол; приема общи задължителни правила за организацията на работата и финансовия контрол при организиране на хазартни игри и задължителни образци за счетоводна отчетност за видовете хазартни игри; приема общи задължителни технически изисквания за системите за контрол върху хазартните игри и игралното оборудване, както и общи технически и функционални изисквания към игралния софтуер и комуникационното оборудване за онлайн залаганията и игрите чрез други електронни съобщителни средства;

От цитираната разпоредба на чл. 22, т.3 , т.9 и т. 11 от ЗХ се установява, че в правомощията на ДКХ е да издаде акт, с който издава или отказва да даде разрешения за извършване на промени в издадени лицензи по т. 1 и 2; утвърждава задължителните образци на билети, фишове, талони и други удостоверителни знаци за участие в хазартни игри съгласно Наредбата за условията и реда за отпечатване и контрол върху ценни книжа (обн., ДВ, бр. 101 от 1994 г.; изм., бр. 38 от 1995 г., бр. 73 от 1998 г., бр. 8 от 2001 г., бр. 54 от 2008 г. и бр. 22 от 2011 г.) и да утвърди представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 – 7.

Именно на основание посочените разпоредби са издадени Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. и Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. и двете на Държавната комисия по хазарта - закрыта, които с протест на прокурор от СГП е поискано обявяването им за нищожни.

Поради изложеното , съдът приема, че актът е издаден от компетентен орган и в кръга на неговите правомощия.

Неоснователно е твърдението в протеста, че ДКХ не е разполагала с компетентност да се произнася, респективно да утвърждава ставката на дължимата държавна такса и елементите, които следва да се вземат предвид, за да се определени нейната основа – така както са формулирани в Правилата, представени от „Еврофутбол“ ООД.

Съгласно чл. 30, ал. 3 от ЗХ за поддържане на лиценз за организиране на хазартни игри - традиционна лотария, томбола, моментна лотария, тото, лото, бинго, кено и техните разновидности игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, игри със залагания върху случайни събития и със залагания, свързани с познаване на факти, с изключение на онлайн залаганията, се събира държавна такса в размер на 15 на сто върху стойността на направените залози за всяка игра, а за хазартни игри, за които се събират такси и комисиони за участие - в размер на 20 на сто върху стойността на получените такси и комисиони.

От посочената разпоредба се установяват два вида държавни такси за поддържане на лиценз - 15 на сто върху стойността на направените залози, от една страна, и 20 на сто върху стойността на получените такси и комисионни за хазартните игри, за които се събират такси и комисионни за участие.

От тълкуването на чл. 30, ал. 3 от ЗХ следва изводът, че единствената относително определена в закона отлика между двете групи хазартни игри е начинът за организиране и провеждане на играта, който пък е елемент от "игралните условия и правилата" за съответния вид. Тези игрални условия и правила за видовете хазартни игри, за които се издават

лицензи, се определят от ДКХ чрез приемане на общи задължителни игрални условия по чл. 22, ал. 1, т. 4 от ЗХ и утвърждаване по чл. 22, ал. 1, т. 11 от ЗХ на представените от организаторите на хазартни игри правила по т. 4 - 7 от ал. 1.

Към датата на издаването на протестираните решения, а и към настоящия момент, приети на основание чл. 22, ал. 1, т. 4 от ЗХ и действащи са Общи игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри /обн. ДВ. бр. 22 от 14. 03. 2017 г./. Съгласно чл. 22, ал. 3 от ЗХ /в редакцията към датата на издаване на протестирания акт/ тези Общи условия са нормативен административен акт, който се обнародва в ДВ и се публикува на страницата на Комисията в интернет. Съгласно чл. 22, ал. 2 от ЗХ общите задължителни условия, правила и изисквания по ал. 1, т. 4 - 7 установяват минимално задължително съдържание и минималните изисквания, на които трябва да отговарят представяните за утвърждаване правила на организаторите по ал. 1, т. 11.

След като в закона няма разграничителен критерий между такса и комисионна от една страна и между хазартни игри, за които се събират такси и комисионни, и хазартни игри, за които се правят залози, от друга страна, то следва да се приеме, че законодателят е предоставил преценката за това на компетентния държавен орган - ДКХ при приемането на Общи игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри по чл. 22, ал. 1, т. 4 /Общите условия/ и при утвърждаването на правилата за хазартната игра, за която се издава лиценз. Именно Комисията съгласно чл. 22, ал. 1, т. 11 от ЗХ утвърждава правилата за организиране на хазартните игри, а съгласно чл. 41, ал. 5 от ЗХ организаторът на игрите отговаря "за цялостната организация на дейността и функционирането на счетоводната отчетност, която да гарантира точното отчитане на всички операции, свързани с игрите, при спазване на действащото законодателство и утвърдените му правила".

Ето защо единствено ДКХ е компетентният орган, който може да постанови по кой от двата възможни начина следва да бъде определен размерът на дължимата държавна такса "за поддържане на лиценз" и това става чрез Общите задължителни условия и с акта, с който тя утвърждава правилата за провеждане на съответната хазартна игра по смисъла на чл. 41, ал. 5 от ЗХ.

Това е така, тъй като събирането на залог, на такса, на комисионна е част от начина на провеждане на съответната хазартна игра, а без в утвърдените правила да е регламентирана възможността за събиране на такси или комисионни, организаторът не би имал правото да събира такива, тъй като това не следва пряко от закона. Самите правила на

съответната хазартна игра, представени от организаторите, не са административен акт - нито индивидуален, нито общ, нито нормативен, тъй като организаторът на хазартната игра не е административен орган по смисъла на § 1, т. 1 ДР АПК - нито принадлежи към системата на изпълнителната власт, нито със закон са му възложени властнически правомощия.

Актът на Комисията обаче, с който са утвърдени правилата, е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, тъй като създава права и задължения на организатора на съответната хазартна игра - създава му правото и задължението да организира, провежда и отчита съответната хазартна игра по точно определен начин. Неспазването на създадените с този акт права и задължения е скрепено с административна принуда - административнонаказателна по чл. 108, ал. 2 от ЗХ /имуществена санкция/, и принудителна мярка по чл. 85, ал. 1, т. 5 от ЗХ /временно отнемане на лиценза/.

По отношение на „Еврофутбол“ ООД Комисията е утвърдила правила.

Именно към тези утвърдени от Комисията Правила за съответната игра препащат и Общите игрални условия и правила за организиране на лотарийни игри, приети от ДКХ, обн., ДВ, бр. 22 от 14. 03. 2017 г., в сила от 14. 03. 2017 г. /Общите условия/. Както бе посочено, разпоредбата на чл. 22, ал. 3 от ЗХ дефинира тези общи условия като подзаконов нормативен акт.

Ето защо настоящият съдебен състав не споделя твърдението в протеста, че таксата е еднозначно определена в чл. 30, ал. 3 от ЗХ.

В такава насока са и мотивите на Решение № 10130 от 10. 11. 2022 г. по адм.д. № 7543/2021 г. по описа на ВАС, както и на Решение № 1996/ 23. 02. 2023 г., постановено по адм. дело № 5274/ 2022 г. по описа на ВАС.

Поради това настоящият съдебен състав приема, че към процесния период законодателят е определил ДКХ като единствен компетентен орган, който може да определи за кои хазартни игри се събират такси и комисиони, поради което твърдението в протеста за липса на компетентност на ДКХ следва да бъде отхвърлена.

На следващо място, липсва порок във формата на акта, който да е толкова сериозен, че практически да се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление, така че да е основание за нищожност. Всяко от двете протестирани решения е издадено в писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 от АПК.

Съдът не констатира да са извършени нарушения на процесуалните правила в хода на производството по издаване на акта, нито нарушения на материалния закон и несъответствие с целта му, които да обусловят

неговата нищожност.

Оспореното решение не е нищожно поради липса на предмет и не страда от порока материална незаконосъобразност до степен, водеща до неговата нищожност. За да обуслови порокът материална незаконосъобразност на административния акт неговата нищожност, а не унищожаемост, е необходимо: да е налице пълна липса на условията /предпоставките/, визиращи в хипотезата на конкретна материалноправна норма; актът да е изцяло лишен от законово основание; акт с такова съдържание да не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон и от нито един орган. В случая такъв тежък порок на акта не е налице.

Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. и Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. и двете на Държавната комисия по хазарта - закрыта, не представляват индивидуални административни актове, издадени при тежки нарушения на материалноправните разпоредби, водещи до тяхната нищожност.

В протеста се сочи, че всяко от решенията е нищожен административен акт, тъй като с него са утвърдени Правила за организиране на играта „Е.“, чиито текстове противоречат на законовите разпоредби, съдът следва да отбележи следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 60. (1) Игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета са хазартни игри, при които печалбата зависи само от вярното предвиждане и познаване на тези резултати.

(3) В игрите със залагания залогът се удостоверява посредством удостоверителни знаци, издадени от организатора, които съдържат информация за направените предвиждания и за размера на залога на участника. Образците на удостоверителните знаци се утвърждават от Комисията.

(4) Печалбите се определят от:

1. размерите на залозите и съответните предварително определени от организатора коефициенти, или
2. съотношението между броя на спечелилите играчи и размерите на залозите при предварително установен дял на печалбите.

Според мотивите в протеста , в правилата,одобрени от ДКХ алтернативните начини за определяне на печалбите от играта са разработени кумулативно. В общите условия , утвърдени от ДКХ, регламентирането провеждането на играта по реда , определен в чл.60,ал.4,т.1 . Печалбата на участниците се определя от размера на залозите. Участниците, които не са познали резултата губят направения залог, който остава при организатора. От загубените залози

организаторът изплаща печалбите на спечелилите, а остатъкът остава при организатора . Въз основа на този остатък се определя дължимата държавна такса за поддържане на лиценза. В раздел II от утвърдените Правила е описан начина на разпределение на печалбите , а именно размера на залога се умножава по коефициента , зададен от организатора. Анализът на конкретните Правила не подкрепя твърдението в протеста , че е допуснато кумулативно прилагане на чл.60, ал.4 , т.1 и т.2 от ЗХ.

Съдът не споделя твърдението , че внесеният от „Е.“ първоначален капитал е следвало да се използва за заплащане на печалбите защото същото не кореспондира с изложеното по – горе относно утвърдените правила в съответствие с разпоредбата на чл.61, ал.4,т.1 от ЗХ. Правилно е посоченото от процесуалните представители на заинтересованата страна , че първоталания капитал служи за покриване на риска при започване на дейността и служи като гаранция в случай, че размерът на печалбите е по – голям от размера на залозите , направени от участниците.

Процесните решения са издадени на правно основание , а именно Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. и Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. са издадени на основание чл.22, ал.1 , т.1 и т.11 от ЗХ при спазване на правилата на чл.25 от ЗХ.

Горните аргументи мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г. и Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г. на Държавната комисия по хазарта са издадени от компетентен орган, в предвидената форма, като при издаването им не са допуснати такива нарушения на процесуалния и материалния закон и целта му, които да обусловят неговата нищожност. Поради това подаденият протест е неоснователен и следва да бъде отхвърлен.

Процесуалните представители на ответника и на заинтересована страна не претендират заплащането на разноски .

По изложените аргументи и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК
Административен съд – София град, Второ отделение, 76-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ протеста на прокурор при Софийска градска прокуратура срещу **Решение № 000030- 4982 от 28. 04. 2017 г.**, с което Държавната комисия по хазарта на основание чл.25 , ал.1 вр.чл. 22, ал.1 т.1 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ е издала лиценз на „Еврофутбол“ ООД със седалище и адрес на управление [населено място] , р-н „Л.“ , [улица], ЕИК[ЕИК] , представлявано от Б.

С. Н., Н. К. Арсенопулос и Е. С. М. за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета за срок от 10 /десет/ години и е утвърдила представените от „Еврофутбол“ ООД игрални условия и правила за организиране на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, правила за организация на работата и финансов контрол на игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета, технически и функционални изисквания към системите за контрол върху игрите със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и правила за пунктовете за залагания и за централните пунктове за залагания върху игри със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета и **Решение № 000030- 11772 от 19. 10. 2017 г.**, с което Държавната комисия по хазарта на основание чл.25 , ал.1 вр.чл. 22, ал.1 т.11 от Закона за хазарта /в редакцията, приложима към процесния период/ е утвърдила игрални условия и правила за организиране на играта „Е.“ със залагания върху резултати от спортни състезания и надбягвания с коне и кучета. Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: